

lovství a zemí na říšské radě zastoupených, může ministr zem. obrany přiznati v dorozumění s min. kultu a vyuč. výjimečně i učitelům škol v cizozemsku zřízených, mezi nimi zejména školy arcibiskupské v Bukurešti. Tím arcibiskupské škole v Bukurešti přiznána byla určitá výhoda, ale jediné pro způsob plnění branné povinnosti, nikoli pro jejich posici v postavení učitelů, k čemuž by ostatně min. zemské obrany jednak se zřetelem k hranicím svého resortu, jednak k významu cit. nařízení, jakožto prováděcí normy k b r a n n é m u zák. ze 6. července 1912 č. 128 ř. z. nebylo oprávněno. O uvedené min. nař. tedy st-l uplatňovaného nároku po právu opíratí nemůže.

Pokud však teprve stížnost k nss-u podaná snaží se odvoditi st-lův nárok z udánlivého výnosu býv. rak. min. kultu a vyuč. z 21. března 1902 č. 6054, jenž není ani normou v říšském zákoníku publikovanou, ani není uveden ve věstníku býv. min. kultu a vyuč., ani nss-u jinak znám, mohla by v dovolávaném výnosu, byl-li skutečně vydán, spatřována býti — jde-li vůbec o závaznou n o r m u — jen lex specialis, kterouž prokázati bylo věci st-lovou. Když toho ve správním řízení neučinil a úřad tedy právem k domnělé normě nepřihlížel, nemohl po rozumu § 5 zák. o ss ani nss k vývodům stížnosti v posléze uvedeném směru přihlížeti. Slušelo-li by však výnosu přiznávatí jen povahu instrukcionelní, čímž by podřízený úřad příslušného obvodu zmocňován byl jen k individuálnímu přiznávání úlev ve věcech svého obvodu, nemohla by taková instrukce vůbec založiti pro žadatele nějakých subjektivních práv (§ 2 zák. o ss), nehledíc ani k tomu, že by i tu obdobně norma § 5 byla uvažování s tohoto hlediska na překážku.

Bezdůvodnou stížnost tudíž slušelo zamítnouti.

Č. 3813.

Učitelstvo: * Učiteli národní školy, který se proti předpisu § 32 zák. z 19. prosince 1875 č. 86 z. z. česk. ve znění zák. z 27. ledna 1903 č. 16 z. z. oženil bez svolení okr. úřadu školního, dokud neměl zkoušky způsobilosti, nelze nárok na drahotní přídavky ve výměře pro ženatého odeprítí od doby, kdy zkoušku způsobilosti složil.

(Nález ze dne 25. června 1924 č. 11.349).

Věc: J. K. v L. (adv. Dr. Viktor Říha z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o drahotní přídavky.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: St-l, složiv zkoušku učitelské dospělosti 14. ledna 1919, oženil se dne 10. července 1920, nemaje ještě zkoušku způsobilosti, bez schválení ošr-y. Zkoušku způsobilosti složil 25. listopadu 1920 a pobíral drahotní přídavek dle 2. rodinné třídy od 1. listopadu 1920. Dne 17. října 1921 narodilo se mu dítě. Podáním ze 17. května 1922 žádal o dodatečné svolení k svému sňatku. Zšr v Praze rozhodnutím ze 4. října 1922, pojednavši se zsv-em, nenalezla dostatečných důvodů, aby v tomto případě byl cestou milosti dodatečně vysloven souhlas k sňatku se zpět-

nou platností, a uložila proto ošv-u, aby st-li drahotní přídavek dle vyšší rodinné třídy poukázal dnem 1. listopadu 1922.

Z toho podal st-l odvolání, které bylo nař. rozhodnutím zamítnuto jako neodůvodněné, jelikož st-l nemá podle platných předpisů vzhledem k 1. odstavci rozhodnutí zšr-y ze 4. října 1922 právního nároku na zpětné přiznání žádaných přídavek.

O stížnosti uvážil nss takto:

Podle § 32 zák. z 19. prosince 1875 č. 86 z. z. ve znění zák. z 27. ledna 1903 č. 16 z. z. česk. jest »prozatímním učitelům, kteří nemají vysvědčení učitelské způsobilosti třeba povolení okr. škol. rady, aby se mohli oženiti«.

Dle dalšího předpisu § 51 téhož zák. »vzdá-li se člen učitelstva služby své dobrovolně nebo opustí-li ji o své újmě, pozbude tím práva, aby dán byl na odpočinek. Za dobrovolné vzdání se služby pokládá se také . . ., když bez svolení okr. škol. rady (§ 32) se ožení prozatímní učitel, který má toliko vysvědčení dospělosti . . .«

Z těchto předpisů plyne jednak, že zatímní učitel p o složení zkoušky způsobilosti k svému sňatku svolení okr. škol. úřadu již nepotřebuje, jednak, že v § 51 uvedený předpis vzhledem k souvislosti s předcházejícím předpisem § 51 má význam především pro právo učitelstvo, aby dán byl na odpočinek.

V daném případě není sporu o tom, že st-l se oženil bez svolení okr. škol. úřadu, nemaje zkoušky způsobilosti. Stejně není však sporu o tom, že úřad, ač podle tvrzení stížnosti žal. úřadem nepopřehého o jeho sňatku již v srpnu 1920 zvěděl a jemu poukázal od 1. prosince 1920 zvýšené drahotní přídávky na ženu, z toho důsledek dle § 51 nevyvodil, naopak st-le dále ve službě ponechal. Když pak st-l v listopadu 1920 zkoušku způsobilosti složil a nabyt tím možnosti oženiti se již bez svolení ošr-y, nelze od tohoto okamžiku již důvodně tvrditi, že jeho sňatek od této chvíle odporuje zákonům školským. Dle toho náleží mu tudíž od prvního dne následujícího měsíce, jakožto učiteli ženatému nárok na drahotní přídávky dle 2. rodinné třídy a po narození dítěte dle 3. rodinné třídy, a to tím spíše, když okolnost dřívějšího sňatku bez svolení ošv-u není v příslušných předpisech o drahotních přídávkách uvedena jako důvod pozbytí nároku na zvýšené přídávky rodinné.

Tohoto nároku, podávajícího se pro onu dobu z předpisu § 4 min. nař. z 11. září 1918 č. 333 ř. z. v souvislosti s čl. II. zák. z 23. května 1919 č. 274 Sb., nemůže st-l býti zbaven tím, že úřad jeho dodatečné žádosti za svolení k sňatku nevyhověl, poněvadž, jak již shora uvedeno, tohoto svolení k sňatku potřeboval jenom v příčině doby před složením zkoušky způsobilosti, poněvadž dále úřad z toho, že st-l nešetřel předpisu § 32, se oženil dříve, důsledek dle § 51 nevyvodil a poněvadž konečně nárok na zvýšené drahotní přídávky za dobu před složením zkoušky způsobilosti vůbec neuplatnil. Přiznává-li tudíž úřad st-li nárok na zvýšený drahotní přídavek teprve ode dne 1. prosince 1922, ocitá se jeho výrok v tomto směru v rozporu se zákonem, a bylo nař. rozhodnutí, pokud odpírá st-li zvýšené drahotní přídávky za dobu od 1. prosince 1920 do konce listopadu 1922 zrušiti podle § 7 zák. o ss.